

Летів вельон

Ірина Цілик

Летів вельон
на злу м'яту,
що очі мої виїла.
Хотів вельон
вінка зняти,
злякався чомусь й вилиняв.
Я їм мюслі.
Хрипить Преслі
в хрущовській моїй келії...
І хтось мусив
піти в хресні
до Ранку, що пил зі стелі їв...
Він мав знати,
що є небо,
де можна скубти синяву...
Він мав взятись —
занедбаний —
до грудей землі красивої!
А я — підла,
бо я мовчки,
хрестинами необтяжена,
усе відаю
і стиль квочки
висиджую, врівноважую.
Та як взяла
мене-бранку
істерика за невісточку,
то я дала
вінка Ранкові,
щоб з'їв якусь свіжу квіточку...